

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2008 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Urszula Wiercińska (spr.)

Sędziowie: SA Ewa Śniegocka

SO Jacek Sadowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Mrozowska

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2008 r. w Warszawie
na rozprawie

sprawy z powództwa Aleksandra M

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego E S.A. w P

o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów

z dnia 25 maja 2007 r. ,sygn. akt XVII Ame 219/06

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po rozpatrzeniu wniosku Aleksandra M w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy przez E S.A. w P przyłączenia do sieci elektroenergetycznej garażu znajdującego się w P przy ul. , decyzją z dnia 3 listopada 2006 r. znak OPO-5111-5(11)/2006/LS orzekł zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej między Aleksandrem M i E S.A. według projektu umowy stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej decyzji przedstawionego przez E S.A. w warunkach przyłączenia do sieci elektroenergetycznej z dnia 22 maja 2006 r. będących załącznikiem nr 2 do decyzji, ze zmianami wprowadzonymi przez Prezesa URE zawartymi w wydanej decyzji.

Przedmiotowa decyzja została wydana na podstawie art. 8 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne /Dz.U. z 2006 r. nr 89, poz. 625 ze zm./ oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego /Dz.U. z 2000 r. nr 98, poz. 1071 ze zm./.

Odwołanie od decyzji złożył Aleksander M , zarzucając, że decyzja jest krzywdząco jednostronna a jej postanowienie jest tendencyjne - rozmiijające się z istotą złożonych wniosków. Powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz zobowiązanie Prezesa URE do wydania decyzji nakazującej E S.A.:

1. wycofanie wszystkich czynności prawnych, którymi bezpodstawnie rozporządził prawem własności powoda do części nieruchomości oraz urządzeń i wewnętrznej instalacji zasilającej kompleks garaży na rzecz stworzenia wyłącznej pozycji własnemu odbiorcy i zapewnienia mu dalszego obrotu energią elektryczną,

2. zapewnienie powodowi dostępu do energii elektrycznej na równych zasadach z już zapewnionymi własnemu odbiorcy, bądź dostarczanie energii elektrycznej do garażu powoda w inny sposób staraniem i na koszt zainteresowanego,
3. zabronienie przyłączenia i sprzedaży energii elektrycznej we wzmiankowanym kompleksie garaży podmiotom nie spełniającym warunków przyłączenia do sieci i odbioru.

Pismem z dnia 11 grudnia 2006 r. powód uzupełnił odwołanie wnosząc o zasądzenie od Prezesa URE na jego rzecz kompensaty wydatków związanych z koniecznością indywidualnego przyłączenia do sieci energetycznej w kwocie 1 098,95 zł z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pisma procesowego.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji przez umorzenia postępowania administracyjnego. Oświadczył, że w dniu 22 stycznia 2007 r. otrzymał pismo zainteresowanego z dnia 9 stycznia 2007 r. informujące, że w przeddzień wydania zaskarżonej decyzji w związku z zaakceptowaniem przez powoda warunków zaproponowanych przez zainteresowanego, między E S.A. i Aleksandrem M została zawarta umowa o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej garażu przy ul. w P . Wobec powyższego zaskarżona decyzja była w dniu jej wydania bezprzedmiotowa. Ponadto pozwany wniósł o oddalenie wniosku skarżącego zawartego w piśmie procesowym z dnia 11 grudnia 2006 r. wskazując, iż nie znajduje on oparcia w obowiązujących przepisach prawa.

Zainteresowany wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrokiem z dnia 25 maja 2007 r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że umorzył postępowanie administracyjne, odrzucił odwołanie w pozostałej części oraz postanowił o kosztach procesu.

Rozstrzygnięcie oparte zostało na następujących ustaleniach faktycznych i prawnych:

W dniu 7 sierpnia 2006 r. powód Aleksander M wystąpił do Prezesa URE z wnioskiem, w którym w związku z odmową przyłączenia go do sieci na zasadzie równoprawnego traktowania z istniejącym, wyłącznym odbiorcą-wnosił o wydanie decyzji zobowiązującej E S.A. do:

1. wycofania czynności prawnych bezprawnie rozporządzających jego prawem własności do części nieruchomości oraz współwłasności urządzeń i wewnętrznej instalacji zasilającej w kompleksie garaży, w którym znajdował się również garaż powoda,
2. zapewnienia powodowi dostępu do energii elektrycznej na zasadach równych z już zapewnionymi własnemu odbiorcy, bądź dostarczanie energii elektrycznej do należącego do powoda garażu w inny sposób - staraniem i na koszt E S.A.,
3. zabronienia przyłączenia i sprzedaży energii elektrycznej w kompleksie garaży podmiotom nie spełniającym warunków przyłączenia do sieci i odbioru.

Prezes URE uznał, iż Aleksander M domaga się rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy E S.A. przyłączenia do sieci elektroenergetycznej jego garażu i po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego pismem z dnia 13 września 2006 r. zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie rozstrzygnięcia w/w sporu (k. 43 akt adm.). Jednocześnie Prezes URE wezwał wnioskodawcę do wskazania dokładnie punktów warunków przyłączenia i paragrafów umowy o przyłączenie, z których postanowieniami się nie zgadza i przedstawienia swoich propozycji w tym zakresie. Powód w piśmie z dnia 26 września 2006 r. (k. 48 akt adm.) przedstawił między innymi własne propozycje zmian w warunkach przyłączenia i umowie przyłączeniowej zaproponowanych mu przez E S.A. Zainteresowany przedstawił wyjaśnienia w pismach z dnia 7 września 2006 r.

/k. 21 akt adm./ oraz z dnia 9 października 2006r. /k.59 akt adm./. Pozwany pismem z dnia 4 października 2006 r. zawiadomił strony o zakończeniu postępowania dowodowego i możliwości zapoznania się z aktami sprawy w wyznaczonym terminie. Aleksander M pismem z dnia 16 października 2006 r. przedstawił swoje uwagi i wyjaśnienia po zapoznaniu się z materiałem dowodowym. Podtrzymał w nim stanowisko o nierównym traktowaniu podmiotów ubiegających się o przyłączenie i stwierdził, że treść przedstawionego przez E S.A. aneksu „przybliża do akceptacji warunków przyłączenia”. Na podstawie zebranego materiału dowodowego Prezes URE wydał w dniu 3 listopada 2006 r. decyzję o zawarciu umowy przyłączenia do sieci elektroenergetycznej między powodem a zainteresowanym wprowadzając do projektu umowy i warunków przyłączenia określone w decyzji zmiany.

Wydając zaskarżoną decyzję Prezes URE nie wiedział, że poprzedniego dnia, tj. 2 listopada 2006 r. powód i zainteresowany zawarli umowę o przyłączeniu do sieci elektroenergetycznej garażu przy ul. w P w związku z zaakceptowaniem przez Aleksandra M zaproponowanych przez E S.A. warunków przyłączenia. Informacje o zawarciu umowy Prezes URE otrzymał dopiero w dniu 22 stycznia 2007 r. w piśmie przesłanym przez zainteresowanego. W złożonym odwołaniu powód nie powiadomił Prezesa URE o zawarciu umowy przed wydaniem decyzji. W uzupełnieniu odwołania powód uzasadniając żądanie zasądzenia od Prezesa URE zwrotu wydatków związanych z indywidualnym przyłączeniem do sieci elektroenergetycznej stwierdził, że został zmuszony do poniesienia kosztów przyłączenia wydaną przez pozwanego decyzją.

Mając na uwadze treść odwołania oraz stanowisko wyrażone przez Prezesa URE w odpowiedzi na odwołanie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że do wydania zaskarżonej decyzji doszło w wyniku przeświadczenia Prezesa URE o istnieniu pomiędzy stronami sporu dotyczącego zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, co zgodnie z art. 8 ust. 1 prawa

energetycznego uzasadniało podjęcie czynności przez organ administracji. Powód mimo otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, w którym podano przedmiot sporu nie sprzeciwił się jego treści i nie zawiadomił Prezesa URE, że jego wniosek dotyczy innych kwestii.

Dlatego też zarzut powoda o chybionym ustaleniu przez Prezesa URE przedmiotu sporu i pominięciu jego istoty nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie ponadto w zaskarżonej decyzji Prezes URE przyjął, że nie jest właściwy do rozpoznawania kwestii ważności umowy zawartej przez E S.A. z Janem S.

Zdaniem Sądu I instancji wobec zawarcia przez strony, przed wydaniem decyzji, umowy o przyłączeniu obiektu powoda do sieci elektroenergetycznej, treść zaskarżonej decyzji powinna ulec zmianie. W zaistniałych okolicznościach wydanie decyzji o zawarciu przez strony umowy stało się zbędne i gdyby pozwany organ regulacyjny posiadał wiedzę o tym fakcie, wydałby decyzję o umorzeniu postępowania administracyjnego. Postanowienie o umorzeniu postępowania byłoby uzasadnione, nie tylko z uwagi na bezprzedmiotowość dalszego postępowania, ale również ze względu na fakt, iż zgodnie z art. 8 prawa energetycznego Prezes URE nie jest organem właściwym do rozstrzygania sporów dotyczących stosunków stron po zawarciu umowy.

Przyjmując zatem, że przed wydaniem zaskarżonej decyzji odpadła okoliczność będąca podstawą do jej wydania, co uzasadniało wydanie orzeczenia o umorzeniu postępowania administracyjnego, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zmienił zaskarżoną decyzję - art. 479⁵³ § 2 k.p.c. Oceniając zaś pozostałe zawarte w odwołaniu i jego uzupełnieniu żądania nie dotyczące decyzji, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, iż wykraczają one poza określone przepisami k.p.c. granice postępowania odwoławczego prowadzonego przed tym Sądem na skutek zaskarżenia decyzji Prezesa URE. Zgodnie bowiem z art. 479⁴⁹ k.p.c. i art. 479⁵³ k.p.c. odwołanie od decyzji Prezesa URE powinno zawierać wniosek o uchylenie albo zmianę

decyzji w całości lub w części a wydając orzeczenie w sprawie sąd może oddalić odwołanie lub zaskarżoną decyzję uchylić albo zmienić w całości w części i orzec co do istoty sprawy.

Z powyższego wynika, że w odwołaniu od decyzji Prezesa URE niedopuszczalne jest zgłoszenie innych, niż wymienione w art. 479⁴⁹ k.p.c. żądań, a jeżeli takowe zostaną zawarte w odwołaniu, niedopuszczalne jest ich rozpoznanie przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, co powoduje konieczność odrzucenia odwołania w tym zakresie.

Od wyroku z dnia 25 maja 2007 r. apelację złożył powód. Skarżący zarzucił:

1. nieprawidłowe ustalenie stanu faktycznego, w tym faktycznych okoliczności wymuszających - zamiast dotychczasowego - konieczność ubiegania się o alternatywne - kosztowne przyłączenie oraz błędne rozpoznanie przedmiotu sprawy i wydanie orzeczenia innego co do istoty,
2. pominięcie naruszenia przepisów prawa materialnego, polegające w szczególności na: złamaniu zasady równego traktowania podmiotów w dostępie do przyłączenia skonstruowanego przez dostawcę energii elektrycznej do całego obiektu, podzielonego na kilkadziesiąt odrębnych własności i nie zapewnieniu możliwości dostarczania tej energii na jednakowych prawach każdemu właścicielowi garażu. Sąd nie zważył czy w/w sposób przyłączenia spełnia ustawowe wymogi swego istnienia i funkcjonowania, identyczne jak w przyłączeniu indywidualnym, zwłaszcza czy zapewnia trwałość tego sposobu przyłączenia wobec wszystkich podmiotów z niego korzystających,
3. tendencyjne zastosowanie przepisów prawa procesowego w ten sposób, że została naruszona zasada bezstronności, wszechstronnego zbadania dowodów, racjonalnego uzasadnienia konkluzji i postanowień wraz ze wskazaniem podstawy prawnej. Sąd niesłusznie obarczył powoda

odpowiedzialnością za nie mające podstawy prawnej w obszarze Kodeksu postępowania administracyjnego nie instruowanie pozwanej – w toku postępowania – w celu wydania przez nią decyzji administracyjnej zgodnie z treścią złożonego podania.

Powołując powyższe zarzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i wydanie orzeczenia zgodnie z wnioskami złożonymi w odwołaniu od decyzji Prezesa URE z dnia 13 listopada 2006 r. oraz w uzupełnieniach do niego zawartych w pismach z dnia 11 grudnia 2006 r. i z dnia 30 stycznia 2007 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd II instancji uznając prawidłowość ustaleń faktycznych i ocen prawnych dokonanych przez Sąd Okręgowy, przyjmuje je za własne. Zarzuty sformułowane w apelacji są chybione.

Zasadnicze znaczenie dla prawidłowości zaskarżonego rozstrzygnięcia (w pkt II) ma kwestia zakresu kognicji Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, będąca pochodną przedmiotu i zakresu decyzji organu regulacyjnego, od której zostało wniesione odwołanie. W rozpoznawanej sprawie jest bezsporne, że decyzją z dnia 3 listopada 2006 r., OPO-5111-5(11)/2006/LS Prezes URE orzekł zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej między Aleksandrem M i E S.A. w P , wskazując warunki tej umowy. Decyzję poprzedzało zawiadomienie stron o wszczęciu postępowania w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy E S.A. przyłączenia do sieci elektroenergetycznej garażu powoda Aleksandra M położonego w P przy ul. i przeprowadzone postępowanie wyjaśniające.

W konsekwencji odwołanie od decyzji pozwanego Prezesa URE z dnia 3 listopada 2006 r. mogło wyłącznie dotyczyć przedmiotu objętego jej rozstrzygnięciem. Wnioski sformułowane w odwołaniu i w kolejnych pismach

procesowych skarżącego, podtrzymane na etapie postępowania apelacyjnego, tj. o:

1. wycofanie wszystkich czynności prawnych, którymi bezpodstawnie rozporządził prawem własności powoda do części nieruchomości oraz urządzeń i wewnętrznej instalacji zasilającej kompleks garaży na rzecz stworzenia wyłącznej pozycji własnemu odbiorcy i zapewnienia mu dalszego obrotu energią elektryczną,
2. zapewnienie powodowi dostępu do energii elektrycznej na równych zasadach z już zapewnionymi własnemu odbiorcy, bądź dostarczanie energii elektrycznej do garażu powoda w inny sposób staraniem i na koszt zainteresowanego,
3. zabronienie przyłączenia i sprzedaży energii elektrycznej we wzmiankowanym kompleksie garaży podmiotom nie spełniającym warunków przyłączenia do sieci i odbioru,
4. zasądzenie od Prezesa URE kompensaty wydatków związanych z koniecznością indywidualnego przyłączenia do sieci energetycznej w kwocie 1 098,95 zł z ustawowymi odsetkami,

jako wykraczające poza przedmiot zaskarżonego rozstrzygnięcia (decyzji) nie mogły stać się przedmiotem merytorycznych rozważań Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na marginesie jedynie należy zwrócić uwagę na sformułowanie wyżej wymienionych „roszczeń”, którym (z wyjątkiem pkt 4 – o zasądzenie) powód nie nadał prawidłowej formy procesowej. W konsekwencji orzeczenie Sądu I instancji zawarte w punkcie drugim wyroku jest trafne.

W sprawie niesporne jest również to, że w dniu 2 listopada 2006 r. powód i zainteresowany zawarli umowę o przyłączeniu do sieci elektroenergetycznej garażu przy ul. w P. w związku z zaakceptowaniem przez Aleksandra M. zaproponowanych przez E. S.A. warunków przyłączenia. Tym samym decyzja wydana w dniu 3 listopada 2006 r. przez Prezesa URE dotyczyła przedmiotu (tj. odmowy E. S.A. przyłączenia do

sieci elektroenergetycznej garażu powoda) już nieistniejącego. Dlatego też słusznie przyjął Sąd I instancji, bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, bowiem konkretyzacja praw i obowiązków stron, których dotyczyło postępowanie administracyjne zakończone decyzją z dnia 3 listopada 2006 r., nastąpiła w umowie, którą podmioty zawarły w dniu 2 listopada 2006 r. Powodowało to konieczność „zniweczenia” wyniku wskazanego postępowania administracyjnego i usunięcia z obrotu prawnego decyzji z dnia 3 listopada 2006 r. Prawidłowo zatem Sąd I instancji orzekając na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i umorzył postępowanie administracyjne. W katalogu dopuszczalnych rozstrzygnięć Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wymienionych w art. 479⁵³ k.p.c. w sytuacji, gdy Sąd ten ingeruje w istotę decyzji i „załatwia sprawę administracyjną”, właściwą formą rozstrzygnięcia jest zmiana zaskarżonej decyzji i orzeczenie o zakończeniu postępowania administracyjnego.

Uwzględniając wyżej wyjaśnione przyczyny oddalenia apelacji zbędnym jest szczegółowe odnoszenie się do zarzutów zawartych w piśmie stanowiącym uzupełnienie apelacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy